

Мерль Робер

Біографія

Робер Жан Жорж Мерль — французький письменник, прозваний "Дюма ХХ століття", — народився 28 серпня 1908 року в Алжирі в сім'ї військового перекладача Фелікса Мерля.

Під час Першої світової війни батько майбутнього письменника брав участь в Дарданелльській операції і помер від тифу в 1915. Мати Робера перевезла дітей до Франції, до Марселя, потім сім'я влаштувалася в Парижі.

Робер закінчив престижний ліцей Людовика Великого в Парижі, отримавши ступінь ліценціата з філософії та англійської мови. У 30-х рр. він викладав англійську мову, англійську й американську літературу в Клівленді (США), потім в ліцеях Бордо, Марселя і Нейї-сюр-Сен (передмістя Парижа), де познайомився з Жаном-Полем Сартром, в той час — викладачем філософії. Першою опублікованою працею Мерля стала його докторська дисертація, присвячена творчості Оскара Уайльда.

Робер брав участь у Другій світовій війні; під час Дюнкеркської операції він потрапив в полон і був інтернований до Німеччини, де провів три роки в таборі для військовополонених. За роман про трагедію в Дюнкерку "Уїкенд на березі океану" письменник в 1949 отримав Гонкурівську премію. Після звільнення Франції Робер повернувся до викладацької діяльності, зайнявши пост професора мови і літератури в університеті Ренна, пізніше викладав в Тулузі, Кані, Руані, Алжирі та Нантерре (Париж-Х). Саме в університеті Нантерра почалися події травня 1968 пізніше описані Мерло в романі "За склом". Будучи близьким до французької комуністичної партії, письменник віддаляється від неї після введення радянських військ в Афганістан.

Творчість Мерля пройнята духом гуманізму, в неї сильні філософські та соціальні аспекти. Його письменницький талант багатогранний: Мерль є автором п'єс, біографічних творів, історичних романів, в тому числі 13-томної саги про історію Франції. Широку популярність здобули його фантастичні романи, присвячені можливості спілкування людини з тваринами; одне з найбільш серйозних досліджень теми ядерної катастрофи і виживання в післяатомному світі "Мальвіль" і містико-філософський роман "Мадрапур". Крім цього, Робер Мерль перекладав на французьку мову твори Джона Вебстера, Джонатана Свіфта, Ерскіна Колдуелла, а для французького видання (1956) роману Джонатана Свіфта "Подорож до Ліліпутії" написав 59-сторінковий передмову, що розкриває політичний контекст цього сатиричного твору.

Робер Мерль помер 28 березня 2004 року в власному будинку в передмісті Парижа.

Твори:

романи:

1949 — Уїкенд на березі океану / Week-end à Zuydcoote

1953 — Смерть — моє ремесло / La mort est mon métier

1962 — Острів / L'Ile
1967 — Розумна тварина / Un animal doué de raison
1970 — За склом / Derrière la vitre
1972 — Мальвіль / Malevil
1974 — Les Hommes protégés
1976 — Мадрапур / Madrapour
1977 — Fortune de France
1979 — En nos vertes années
1980 — Paris ma bonne ville
1982 — Le Prince que voilà
1983 — La violente amour
1985 — La Pique du jour
1986 — Сонце встає не для нас / Le jour ne se lève pas pour nous
1987 — L'Idole
1989 — Le Propre de l'Homme
1991 — La Volte des vertugadins
1993 — L'Enfant-Roi
1995 — Les Roses de la vie
1997 — Le Lys et la Pourpre
1999 — La Gloire et les Périls
2001 — Complots et Cabales
2003 — Le Glaive et les Amours

документалістика:

1958 — Vittoria, Princesse Orsini
1965 — Moncada, premier combat de Fidel Castro

п'єси:

1950 — Flamineo
1950 — Les Sonderling
1950 — Сізіф і смерть / Sisyphe et la mort
1957 — Justice à Miramar
1957 — L'Assemblée des femmes (d'après Aristophane)
1957 — Новий Сізіф / Nouveau Sisyphe
1992 — Le Mort et le vif
1992 — Nanterre la Folie
1996 — Daemonius
1996 — La révélation de Ladislas
1996 — Lilith

монографії:

1965 — Ahmed Ben Bella
1984 — Oscar Wilde